

Konversationslexikon och Schweitziska jägarförbundsfesten bevisstycken af slaget – »god dag! yxkaft».

J. V. S.

27 ENVIS SOM SYNDEN.

Litteraturblad n:o 8, augusti 1859

10 Herr R. F. i H:fors Tidningar, hvilken nödvändigt och för hvarje pris vill vara vår läromästare, låter härifrån icke afhålla sig af någon protest.

Herr R. F. anser sig genom en lång utläggning deraf, huru handelsmannen förtjenar på både export och import, hafva sagt förut ohörda saker. Tillfredsställelsen af detta medvetande hafva vi icke velat betaga Hr R. F. Men då han, särskildt vändande sig till Litteraturbladet, förmenar sig derigenom hafva lärt oss, att hvarje land importerar mera egendom än det exporterar, hafva vi sett oss föranlåtna försäkra, att vi icke äro öfvertygade och aldrig kunna öfvertygas om det orimliga, att
20 nationalförmögenheten skulle tillvexa genom något annat, än hvarje lands produktion. Att ett lands handel är arbete och som sådant produktivt, förändrar icke ett jota häri, gör icke importens värde högre än exportens. Hr R. F. himlar sig deröfver, att vi icke kunna godkänna hans bevisning. Vi måste låta det bero dervid, så gerna vi än ville unna honom glädjen att hafva undanröjt vår okunnighet.

Men Hr R. F. vill också föra oss bland dem, som i importens inskränkande se en källa till nationalförmögenhetens tillvext. Vi hafva försäkrat honom, att vi aldrig yrkat något så absurdt, aldrig förordat något reglerande af handelsbalansen, några åtgärder till importens
30 inskränkande.

Detta låter Hr R. F. icke gälla. Han citerar en artikel i detta blads Decemberhäfte 1858 om penningkrisen. Med hvarje klok menniska antaga vi i sagde artikel, att penningens utströmmande ur landet är en följd deraf, att importen för tillfället öfverstiger exporten. Vi yttrade i sammanhang härmed, att *penningbristen* skall hafva den helsosama verkan att »inskränka importen», att »då exporten icke kan ökas, inskränkning af importen är det enda medlet att häfva inträffad penningbrist» o. s. v. Men artikelns hufvudsumma var, att i vår tanke
40 Bankens låga diskontranta tjänade till att hindra återställandet af jemvigten mellan export och import, samt att utländskt lån skulle hafva samma effekt, isynnerhet om diskontrantan icke höjdes i bredd med penningbehofvet.

Några sådana ställen der ordet »inskränka» förekommer, har nu Hr R. F. roat sig att samla och i H:fors Tidningar sammanställa, i akt och mening att derigenom bevisa, huru vi förordat åtgärder till importens inskränkande. Vi måste antaga, att Hr R. F. handlat *bona fide*. Men föregifvandet är icke derföre mindre osannt. Vi hafva ogillat en åtgärd, diskontrantans godtyckliga nedsättande, och tillagt, att jemvigstens återställande mellan export och import derigenom hindras. Detta är
50 allt. Öfverimporten har aldrig gjort oss något bekymmer. Vi tro icke med Hr R. F., att den skall fortfara i evighet, utan vänta, att jemvigten mellan export och import reglerar sig sjelf. Men då silfver går ut, för att betäcka skilnaden, i så stor mängd att penningbrist uppstår, anse vi, att statsbanken icke bör hålla räntan låg.

J. V. S.